

[Økonomiministeren.]

det skal være med tilbagevirkende kraft, eller de kun skal gælde fremover. Det kan jeg ikke forlange, at det kommunistiske parti kan svare på, men hver procents forhøjelse vil betyde en meromkostning på ca. 1,4 pct. eller en meromkostning regnet i kroner og øre på ca. 1,6 mia kr. Er det 3 dyrtidsportioner, eller er det 7 dyrtidsportioner? Det er i hvert fald noget, som får lønomkostningerne til at stige meget stærkt.

Og man taler om, at der skal gennemføres en 5 ugers ferie med fuld feriebetaling. Også det vil betyde en væsentlig forøgelse af lønomkostningerne.

Alt i alt vil formandsinitiativet foruden de 10-20 mia kr., som kommunistisk parti vil reducere finansloven med, forøge udgifterne på lønkontoen alene formentlig med et sted omkring 35-40 pct.

Man må have lov til at spørge sig selv: er det virkelig alvorligt det her, eller er det meningen, at man vil gøre grin med borgermusikken? Hvad vil det betyde, hvis vi får en så vældig forøgelse af underskuddet? Det er da helt givet, at den første virkning - forøgelse af statens underskud og udpumpning af købekraft - vil være en kraftig vækst i importen. Dernæst vil den forringelse af konkurrenceevnen, som både det kommunistiske forslag og formandsinitiativets forslag er udtryk for, betyde en kraftig formindskelse af eksporten.

Jeg spørger mig selv: hvad er meningen? Er det meningen, når nu vi har fået forringet vores betalingsbalancesituation med yderligere 5, 10 eller 15 mia kr., at vi skal ud at låne dem? Tror det kommunistiske parti, at vi ville have væsentlig bedre betingelser i den situation, end f. eks. Storbritannien og Italien har? Eller har man forestillet sig, at vi skulle låne pengene hos de såkaldt socialistiske lande, der i øjeblikket låner 35 mia dollars om året i Vesteuropa for at kunne klare deres økonomi? Jeg må sige, at det virker bestemt ikke gennemtænkt.

Men hvad betyder så en sådan politik? Ja, den betyder, at Danmark bliver tvunget til at foretage en voldsom kreditstramning, og denne voldsomme kreditstramning vil bringe for det første byggeriet og for det andet investeringerne praktisk taget i stå. For det tredje vil det betyde en direkte formindskelse af industriproduktionen. Det vil sige, at resultatet vil blive en voldsom vækst i arbejdsløsheden. Den volds-

omme vækst i arbejdsløsheden vil så yderligere fortsætte med en forringelse af finanspolitikken, og så har vi en anden form for ond cirkel.

Jeg tror da ikke, at hverken det kommunistiske parti eller formandsinitiativet eller nogen andre, hvis de tænker sig om, hvad vel også kan ske momentant, kan være i tvivl om, at i en situation, hvor det gælder om, at vi prøver på at få bragt balance i vort betalingsforhold til udlandet, er det ikke meningen, at man skal strø om sig med milliarder og mange milliarder kroner. Man skal ikke tro, man kan bilde den danske befolkning ind, at løsningen på de problemer, vi har i øjeblikket, er, at man ganske uden videre lukker op for godteposen og vælter milliarder ud over landet. Jeg kender kun ét parti, der er lige så letsindigt i sin tankegang, og det er fremskridtspartiet, men det er fra en lidt anden vinkel, de angriber tingene. Men virkningen vil såmænd være nøjagtig den samme, og jeg tror dybest set, at hensigten også er den samme hos kommunisterne og hos fremskridtspartiet.

Auken (S):

Kommunisterne har fremlagt et omfattende menukort over de retter, man ønsker serveret. Det minder måske stedvis mere om dispositionen til en faglig resolution de steder, der er behov for en sådan, end om et seriøst gennemtænkt forslag.

Der er ikke tid til at gå ind på de enkelte forslag, det har økonomiministeren også allerede gjort. Jeg kan sige, at selvfølgelig er der også tanker i dette forslag, som vi er sympatisk indstillet over for. Det gælder spørgsmålet om indefrysning af samfundsskabte værdistigninger og registrering af værdipapirer. Der er andre punkter, vi er skeptiske over for, og der er igen punkter, vi er direkte imod, også ud fra en isoleret betragtning.

Det, der imidlertid kan være grund til at diskutere her, er det samme, som økonomiministeren har været inde på, nemlig den samlede virkning af kommunisternes politik til løsning af den meget alvorlige krise, der præger vores samfund med stor arbejdsløshed, underskud på vores betalingsbalance i forhold til udlandet osv.

Vi hører ofte fra kommunisterne, at der er en demokratisk revolutionær vej ud af krisen, og jeg forstår, at denne demokratisk revolutionære vej er den, der er beskrevet i dette forslag og